

Doğumla Gelen Eşitlik, Sonunda Kusursuz Olarak Tamamlanıyor.

İnsanlar eşit organlarla dünyaya gelirler. Varlıklı aile çocuklarında üç göz, yoksul aile çocuklarında da bir ayak yoktur. Organlarda eşitlik olduğu gibi fanilikte de eşitlik vardır. Yoksul aileler ve çocukları fani olduğu gibi, varlıklı aileler ve çocukları iyi besleniyor diye, dünyaya kazık çakacak halleri yoktur.

Ne kadar uzun ömürlü olursak ollalım, sonunda ölürüz. Ne sevdiğimize doyacağız, ne de yapacağımız ve yapmak istediğimiz işlerimizi bitirebileceğiz. Ne de düşündüklerimizin hepsine bir yön verebiliyoruz. Kendimize ne kadar iyi bakarsak bakalım, gençliğimiz soluyor, gücümüz tükeniyor. Yasin suresinin son ikinci sahifesinde Rabbimizin verdiği uzun ömür nisbetinde başlangıca dönüyoruz, daha önceki bildiklerimizi bilmez hale geliyoruz, en zaruri ihtiyaçlarımızı karyılayamaz hale geliyoruz. Son nefesimiz gelince bakıyoruz ki ömrümüz ne kadar kısa. Hasretlerimiz ne kadar çok ve yapacaklarımız meğer ne kadar eksik bırakılmış. Bu durum herkes için aynı. İçinde hasret, pişmanlık olmadan ölen kim var?

Çok yakın arkadaşımın Allah uzun ömürler versin hem annesi , hem de babası dokzan yaşını çoktan geçtiler sanırım yüz yaşına merdiven dayadılar. Her ikisi de yatağa bağımlı, her ikisi de bakıma muhtaç halinde yaşıyorlar. Çocuklarından biri kanser hastalığına yakalanır. Baba, ziyaretine gelen hasta kızına “ Birimizin annesi ağlayacak ama bakalım senin mi, yoksa benim annem mi? Kendi annesi çoktan ölmüş ama, aynı odada yatan kızının annesi konuşulanları duyuyor.

Evet ölüm mugadder de yok olma mugadder değil. En zaruri ihtiyaçlarını karşılayamayan baba-ane hala yaşama umudu içindeler. İnsanoğlu öleceğine inanıyor, ama yok olacağına bir türlü inanmıyor. Bu duygu insanın şuur altında insana canlılık ve hayat veren ruhun ölümsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Çünkü kabire ceset giriyor, ruh ise menziline yerini alıyor. Ruhun ölümsüzlüğü, insanda hiç yok olmama düşüncesini uyandırıyor.

Sanırım 1987 yıllarında MEB.lığının İskenderun’da düzenlediği idareciler seminerine katılmıştım.Seminerin gezi programında bizi Antakya müzesine götürmüşlerdi. Müzede MS 65 yılında yaşayan Seneca adlı düşünürün lahitinde bulunan şu ibareler başta benim olduğu kadar geziye katılan arkadaşların da dikkatini çekti ve hepimiz notlarımıza almıştık. Notuma

aldığım bu ibarelerin alttaki tercümesini bugün siz okurlarımla da paylaşayım dedim:

“Başlayan her şey biter.

Büyük bir servet, büyük bir köleliktir.

Para ile satın alınan sadakat, daha fazla para ile de satılır.

Ölüm, bazen ceza, bazen bir armağan, çoğu zaman da bir Lütüftur.

Yeryüzünde gün ışığına Layık olmayan nice insanlar vardır ama, güneş her gün yeniden doğar.

Hayatı komedi sananlar, son espriyi iyi düşünsünler!

Yaşıyorsak, hala umut var demektir.

Aza sahip olan değil, çok isteyen fakirdir.

Hayatı kaybetmekten daha acı bir şey vardır, yaşamın anlamını kaybetmek.

Unutmazsan senin, affetmezsen onun canı acıyacaktır. Unutma! Affetmek ve unutmak sadece iyi insanların intikamıdır.

Ey hayat, senin bu kadar önemli tutulman ölüm sayesinde.

Unutma ki, birlikte olduğun insanın geçmişini kurcalamak, onunla kurmayı düşündüğün geleceği yok etmekten başka bir şeye yaramaz.

İnsanları tanımak için onları sınamaktan korkmayın; çünkü kaybedilmesi gerekenler, en önce kaybedilmelidirler.

Gençliğinde bilgi ağacını dikmeyen, yaşlılığında rahatlayacağı bir gölge bulamaz.

Hafif acılar konuşabilir ama, derin acılar dilsizdir.

Doğumla başlayan eşitliği, ölüm, kusursuz
tamamlar.www.kadirkeskin.net

Not: 23 ile 27 Mayıs tarihleri arasında Manavgat'ın manevi dinamiklerinden eğitim yanıklısı Em. İl Müftü Sayın Mehmet Ali Öz

beyin vesilesiyle Manavgat Anadolu Lisesi Müdürü Sayın Hüseyin Aydın beyin de davetiyle Manavgat Şelale A. Lisesi öğrencileriyle beraber oldum.